Cice: Büyük kadın

Dikme: İç güveyisi

Eci: Büyük abla

Gurit: Tahtakurusu

Kiren: Kızılcık

Kompil: Patates

Orcuk: İplik eğirmeye yarayan bir araç, eğirmen

Şıkrıncak: Tahterevalli

Taraklamak: Tarlayı sürmek

Ayvacık:

Ağırtı: Yoğurt

Ardamak: Yaşlanmak

Badal: Merdiven

Bayakdan: Az önce

Bıldır: Geçen yıl

Biyol: Bir kez

Cerek: İnce uzun odun

Cılga: Patika yol

Cücük: Civciv

Çatma: Duvar

Dirliksiz: Geçinilmesi zor kişi

Ellame: Herhalde, galiba

Emişik: Sütkardeş

Fosulamak: Özen göstermeden yapmak

Gosdil: Patates

İzancıktan: Şakadan, mahsusçuktan

Meh Meh: Hayvanlar için seslenme sözü

Nizamlamak: Düzenlemek, toparlamak

Pablika: Fabrika

Selamlık: Balkon

Siftahtan: İlk defa

Tomofil: Otomobil

Çarşamba:

Abu: Abla

Ağa: Abi

Aha: İşte

Badal: Merdiven

Balcan: Patlican

Bakrak: Kova

Basma: Eteklik kumaş

Bazlama: Mısır ekmeği

Beber: Biber

Bıldır: Geçen sene

Bızlamak: Doğurmak

Boyunduruk: Saban çekmeye ve yer sürmeye yarayan alet

Buba: Baba

Cıngen: Çingen

Circir: Fermuar

Cırgana: Pekmez yaparken dut veya üzümün suyunu sıkmaya yarayan alet

Cıscıbıl: Çırılçıplak, küçük

Dağnamak: Kınamak

Diize: Teyze

Emmi: Amca

Entere: Entari

Degmük: Tekme

Dol: Ev, yuva

Döl: Çocuk

Entare: Gömlek

Evşin: Sac üzerindeki ekmeği çevirmeye yarayan demir alet

Fıragtı: Çit

Fızlı: Hızlı

Gacemer: Becerikli

Gasbenek: Zorla

Getü:Getir

Gıylı: Tepsi

Girebi: Küçük balta

Golan: İp

Gopça: Elbise düğmesi

Gögümsü: Olgunlaşmamış

Gurna: Musluk

Harani: Kazan

Hemşürem: Bayan

İkbala: Rastgele

İlen: Leğen

inge: Yenge

İsin: Hüseyin

Kemre: Gübre

Kömüş: Manda

Kenneşmek: Tartışmak

Lapbanadak: Aniden

Öndere: Öküzlere gitmeleri için vurulan çubuk dayak

Parpu: Gözdağı

Pentul: Pantolon

Pin: Kümes

Sacayak: Üzerinde kazan, tencere kaynatılan üçayaklı demir

Sicim: İp

Siğirtmek: Koşmak

Sovan: Soğan

Şilte: İnce ip

Talle: Tarla

Tam: Ahır

Tor: Lastik ayakkabı

Urgan: İp

Yanpiri: Yan yürüyen

Yeğin: Güzel

Yennük: Hafif

Zaan: Sahan

Zelve: Boyunduruğun içinden geçirilip hayvanın boğazına bağlanan alet

Havza:

Çökme: Misafir kalma

Katık: Yağı alınmış yoğurt

Keşik: Sıra

<u>İlkadım:</u>

Ağaruk: Soluk renkli

Ağızlamak: Yolcu etmek

Alaş: Alaca renkli köpek

Badal: Ev merdiveni

Basgancak: Merdiven

Çuhurmak: Kümes hayvanlarının ölecek gibi bağırması

Diren: Zayıf

Göynek: Gömlek

Kıran tutmak: Hayvanın ölmesi

Mizik: Sinek

Samo: Beceriksiz, saf

Tuman: Pijama

Kavak:

Abu: Abla, büyük kız kardeş

Acuk: Yabani elma

Aga: Ağabey veya kabadayı

Ağa: Abi

Ağartu: Süt, yoğurt ve ayran gibi ürünler

Ağıl: Davar barınağı

Ağmak: Bir yeri, tepeyi veya tümseği aşmak

Ağnamak: Anlamak

Ağnanmak: Yerde yuvarlanmak

Ağu: Zehir/Çok acı yiyecek

Ahlat: Yabani armut

Ahraz: Saf avanak anlamayan

Alaf: Hızlı yanan ateş

Alaş: Alaca renkli köpek

Alemeşkere: Herkesin gözü önünde, herkesçe bilinen

Aluk: Hayvanın beline semerden önce konulan çul

Amel: İshal

Analık: Kaynana

Antere: Entari, gömlek

Asartma: Genç ağaçlardan oluşan orman

Assuva: Tuvalet

Aş: Yemek/Kesme makarna

Aşurtma: Büyükçe bakır kazan

Aşevi: Mutfak, yemek pişirilen oda

Aviyed: Hediye, müjde karşılığında verilen ödül

Ayakyolu: Tuvalet

Aylak: Bedava

Azık: Dışarıda yenilecek yiyecek

Babalı: Vebali, günahı

Babalık: Kayınpeder

Bacı: Kız kardeş

Badik: Kaz ve ördek yavrusu

Baldırcan: Patlıcan

Bardaç Kurmak: Ayakları altına kıvırarak oturmak

Baskancak: Ağaç merdiven

Bencileyin: Bana göre

Bicimak: Oyunbozanlık yapmak

Bıldır: Geçen yıl

Bikıdım: Çok az

Bişi: Mayalı hamurdan yağda kızartılarak yapılan ekmek

Bittire: Tel saç tokası

Biz: Kalın iğne

Bostan: Küçük bahçe

Boz: Gri/Ekilmemiş tarla

Börk: Bere, papak

Börtmek: Meyve ve sebzelerin güneşten ve sıcaktan dolayı buruşması/Pişirmek

Börtük: Güneşte buruşmuş meyve ve sebze

Böycük: Böcek

Bulamaç: Unla yapılan bir yemek

Burgu: Elle çevrilen matkap

Buymak: Üşümek

Büsürgeç: Yufka çevirme aleti

Cannu: Canlı, sağ, hareketli

Cayırlık: Evlerin içinde yıkanmak için kullanılan küçük bölüm

Cebelleş: Bela

Cemek: Sopanın arka kısmına takılan üçgen şeklindeki demir parçası

Cember: Başörtüsü, tülbent

Cenk: Bakır küfü

Cerek: İnce, uzun ve budaksız ağacın gövde kısmı

Cereme: Ceza

Ceryan: Elektrik

Cıfıt: Cıvık, bulaşık

Cılat: Jilet bıçağı

Cılbak: Çıplak

Cılga: Patika, keçi yolu

Cılk: İçi geçmiş, bozulmuş/Bozuk yumurta

Cırmaklamak: Tırmalamak

Cırnak: Tırnak

Cırnaklama: Tırnağı ile çizme

Cin parmak: Serçe parmak

Comba: Erkek manda yavrusu

Cücük: Tavuk veya kuş yavrusu

Çağıl: Harmanda samandan ayrılmış tane

Çalmaç: Un bulamacı, undan yapılan çorba

Çalmak: Mayalamak

Çaluntu: Yoğurt için mayalanmış süt

Çaput: Bez

Çıkı: Bohça

Çıtak: İyi giyinen, giyimine dikkat eden

Çiftelü: Kıvrak akıllı, cilveli

Çimmek: Yıkanmak/Suda yüzmek

Çin: Tunçtan yapılmış keçi veya manda çanı

Çizek: Kara sabana takılan demir araç

Çolpa: Beceriksiz, sakar, eli iş tutmayan

Çomça: Kepçe.Yemek karıştırılan Büyük tahta kaşık

Çotur: Fazla gelişememiş ağaç fidanı/Karışık birbirine girmiş vaziyette

Çöğdürmek: İşemek

Çökürge: Çekirge

Çökuç: Çekiç

Çömelmek: Yere çökmek

Çöpür: Kırkılmış keçi kılı

Çul: Kilim

Dalap: Çiftleşmek isteyen eşek

Darsımak: Dara düşmek, sıkışmak

Dastar: Pişirilen ekmeğin soğuması için üzerine serilen kumaş sergi

Değmen: Değirmen

Delme: Yelek

Deynek: Baston, ihtiyarların yürürken dayandıkları özel çatallı ağaç

Dıkım: Lokma

Dırımak: Araştırmak, irdelemek

Dırtlamak: Küsmek

Dibek: Havan

Diğdir: Halı dokurken ilmikleri sıkıştırmak için vurulan delikli, saplı demir

Dilber: Güzel

Dink: Yün bez keçeleme tezgâhı

Dipçek: Yayık tokmağı

Dirgen: Ot ve saman taşımaya yarayan ucu çatal tarım aracı

Don: Pantolon

Donmak: Üşümek

Döner: Tabanca

Döş: Bağır, sine, göğüs

Döşek: Yatak

Dutmaç: Tutmaç çorbası

Duma: Nezle

Duzak: Tuzak

Dürmek: Katlamak, bükmek

Düve: Doğurmamış dişi sığır

Ebe: Nine

Elaşı: Ellere karşı

Elilani: Leğen

Ellame: Herhalde

Emmi: Amca

Emmo: Amcaoğlu

Enük: Yavru köpek

Erkeç: Kısırlaştırılmış teke

Ersün: Ateş karıştırma aleti

Erükleme: Otlak bir alanda ipin bir ucu hayvana diğer ucu da demir ya da ağaç bir kazığa bağlanır ve bu kazık da yere çakılır. Hayvan belirlenen yer haricinde otlayamaz ve

kaçamaz.

Esbap: Elbise

Esvap: Elbise

Evitlemek: Ayıklamak, temizlemek

Evlek: Küçük tarla, bahçe

Evsmek: Savurmak, estirmek

Evtiklenmek: Oyalanmak

Eyrek: Hayvan sürülerinin durak yeri

Eğşi: Ekşi

Elemi: Öyle mi, öyle değil mi?

Emice: Amca

Emmi: Amca

Fene: Fena, çok fazla

Fer: Güç, kuvvet

Ferik: İlk kez yumurtlamaya yakın tavuk

Feslek: Bezelye

Fıraktu: Tarla ve bahçelerin etrafını çevirmek için yapılan çit

Fanile: Kollu kazak, el örgüsü kazak

Fingirdemek: Erkek ve kız arasında olan yakınlaşma, konuşma

Fistan: Elbise, entari

Fitti: Söğüt kabuğunun çıkartılması ile yapılan bir çalgı aleti

Gağnı: Öküz arabası, kağnı

Gağuz: Yıkanan ya da kalburla elenen tahılın atık kısmı

Galan: Bundan sonra

Gamaz: Dönerek esen rüzgâr, küçük hortum

Gardaşım: Kardeşim

Gavur: Ecnebi

Gavurluk: Yaramazlık

Gavurga: Buğday kavurması

Gayış: Kemer

Gayri: Sonra

Gedik: Eksik

Gepre: Mandaları tımar etmekte kullanılan şal parçası

Gevmek: Çiğnemek

Gıran Giresice: Salgına ya da afete uğrasın anlamında söylenir.

Gırnap: Kendir ipinin incesi

Goca: Erkek eş, koca/yaşlı veya çok büyük kimse

Golan: Yün veya keçi kılından dokunarak yapılan şerit biçiminde ip

Göcek: Sobaya kesilen odun

Gödel: Hamur kepek, davar köpeği azığı

Göden: Kara kurbağası

Göğ: Gök (mavi renk)

Göğermek: Yeşermek

Göğnü: Fazlaca olgunlaşmış meyve

Gök: Mavi

Gölbez: Köpek yavrusu

Gön: Deri/Hayvan gübresi

Göreslemek: Özlemek

Göynek: Patiska bez gömlek

Gubarmak: Büyüklenmek, kafa tutmak

Gupa: Bardak

Gurüzlük: İç içe girmiş ağaç topluluğu

Gurcalamak: Karıştırmak

Gurk: Kuluçka

Guşak: Kemer

Gücek: Kısa kalmış, kısa boylu

Gücenmek: Üzülmek

Güğüm: Eskiden içine su doldurulan bakır kap

Gülk: Kuluçkaya yatan tavuk

Güvey: Damat

Hamamlık: Banyo

Hark: Küçük su kanalı, ark

Harman: Hasat edilen ekinler

Hartama: Kiremit altı tahtası

Hayat: Avlu

Hazzetmek: Hoşlanmak

Heçlenmek: Pislenmek

Hela: Tuvalet

Helemence: Fazla pişmiş

Helke: Su kabı, kova

Herç Etmek: Sitem etmek

Hır Çıkarmak: Huzursuzluk yapmak

Hıra: Küçük kalmış, gelişememiş

Hırtlak: Gırtlak, boğaz

Hopal: Yabani güvercin, üveyik

Hosul: Süt mısırın közde pişirilmiş hali

Hursat: Fırsat, ekim için uygun zaman

Hoduk: Kedi yavrusu

Hökela: Ukala

Ilıtma: Ekşimiş ayranın ısıtılması ile yapılan koyu ayran kıvamında içecek

Ingırcak: Harman, tarla, bahçe vb. yerlere girmek için yapılmış ağaçtan kapı

Iprik: İbrik

Irak: Uzak

Irazı: Razı

Irbık: Bakır sürahi,

İlazım: Lazım, ihtiyaç

İlağen: Leğen

İlenger: İçine pilav konulan yayvan ve büyük kap

İman tahtası: Göğüs kafesi

İrin: İltihap

İskemle: Sandalye

İşlik: Gömlek

İteği: Sofra altı

İzane: Zıddına, inadına

Kaktırma: İtme

Kap: Tabak çanak

Karpiş: Tam pişmemiş

Kavil: Söz vermek/İddia etmek

Kayış: Kemer

Kayrak: İnce kaya

Kel: Kötü/başında saç olmayan

Kelep: İp yumağı

Kelik: Tarla veya bahçeye yapılan basit barınak, gölgelik

Kemre: Hayvan gübresi

Kepenek: Kelebek

Kepi: El değirmeni taşları arasına konulan ve taşların ara açıklığını sağlayan bez halka

Kepermek: Elma ve yabani elmanın kepekleşmeye başlaması

Kerhanacı: Üçkağıtçı

Kertik: İşaret

Keşik: Nöbet

Kevrek: Gevrek, kolay kırılabilen

Kevuk: Kendirden ip bükmeye yarayan araç

Kırı: Sıpa

Kısmık/Kısmuk: Cimri

Kömüş: Manda

Köplü: Merdiven, köprü

Kösüre: Balta, orak, bıçak gibi kesici aletleri bilemeye yarayan taştan yapılmış düzenek

Kötek: Kalın çubuk

Kurna: Pınarlarda taştan oyulmuş musluk

Kursak: Yemek borusu

Kile: Tahıl ölçüsü birimi (Sekiz teneke)

Kiren: Kızılcık

Kitleme: Kilitleme

Lenger: Geniş tabak

Mada: Mide/İştah

Makat: Divan

Malak: Manda yavrusu

Maraz: Hasta, hastalıklı

Maşrapa: Tas, su bardağı

Mecal: Kuvvet, takat

Meh: Al

Mesarif: Masraf

Metel: Bilmece/Masal

Meymenetsüz: Hayırsız, işe yaramaz

Mıh/Mık: Çivi

Mıymıntı: Uyuşuk

Misaf: Kutsal olan/Nimet

Mizik: Sivrisinek

Muçma: Yumruk

Mugallit: Komik, insanları güldüren

Muzu: İnat

Müstamel: Kullanılmış, eskimiş, ikinci el

Nacak: Küçük balta, çoban baltası

Nalet: Lanet, kötü olan şey

Namazloğu: Koyun veya keçi postundan yapılan seccade

Nasibetsüz: Münasebetsiz

Napıyın: Ne yapıyorsun?

Nodul: Övendirenin ucuna takılan sivri çivi

Ocaklık: Mutfak

Oğanmak: Nefesi tıkanmak, nefessiz kalmak

Okuntu: Düğün davetiyesi

Ondere: Öküzleri koşarken kullanılan sopa

Öteaçe: Karşı taraf

Öğsü: Bir kısmı yanmış odun

Örsün: Sac üzerinde ekmek çevirmeye yarayan üçgen şeklindeki demir alet

Öteyaka: Öteki taraf

Ötürek: İshal

Öyke: Öfke

Pahla: Fasulye veya bakla

Paklama: Temizleme

Palazlanmak: Büyümek/Varlıklı olmak

Peşgir: Havlu

Peşgur: El havlusu

Peşkir: Havlu

Pıtıl: Sac (tandır) üzerinde mayalı hamurdan pişirilen ince yuvarlak ekmek

Pırtı: Çamaşır

Potur: Büyüyememiş, kısa kalmış ağaç

Pontul: Pantolon

Postal: Ayakkabı

Pot: Domuz yavrusu

Pürçek: Ağaç veya bitkinin kökleri

Püsürgeç: Yufka çevirme aracı

Saçayağı: Üçayaklı altında ateş yakılıp yemek pişirmeye yarayan alet

Sadır: Sidik

Sahan: Tabak

Saku: Aba, yün ceket

Sakurga: Kene, kan emici parazit hayvan

Salgu: Dibeğe dökülen ürünü dövmeye yarayan tokmak

Sallantu: Deprem

Saya: Koyun veya keçinin yatak yeri

Seğirtmek: Koşmak

Sehim: Hisse

Sekmen: Beton/Taş merdiven/Ağaç oturak/Tahtadan yapılan iskemle

Sındı: Makas

Sırtarma: Karşı gelme

Sinmek: Gizlenme

Soku: Taş dibek

Somun: Ekmek

Susa: Şose, yol

Suva: Salon, evin girişindeki boş kısım

Süksün: Ense, başın arka kısmı

Sümsük: Yalaka, gevşek kimse

Sütlek: Süt mısır

Süvelmek: Ayakta durmak

Süye: Ağaç kazık, fasulye sırığı

Şal: Keçi kılı veya yünden dokunan kilim

Ser: Kötülük

Şikâr: Kandırmak, bir işi göz boyamak için yapmak anlamında kullanılır

Şip: Çabuk

Şipe: Çeşmelerde su akan demir boru

Şişek: Bir yaşındaki koyun

Şom ağız: Boşboğaz

Tam: Ahır, hayvan barınağı

Takat: Güç, kuvvet, mecal

Temel: Evin duvarı

Terek: Mutfak dolabı rafı

Tevek: Üzüm asması

Teyin: Sincap

Tezelenmek: Tazelenmek, yenilenmek

Tırıl: Çabuk küsen kimse

Tirentez: Titiz

Tokaç: Çamaşır sopası

Toklu: Bir yaşındaki dişi koyun

Tosbağa: Kaplumbağa

Tömek: Hayvan gübresini ahırdan dışarı atmaya yarayan delik

Törleme: İshal

Trampa: Takas, bire bir değiştirme işi

Tuman: Alt iç çamaşırı

Tülbent: İnce dokunmuş beyaz başörtüsü

Tünek: Hayvanların barındığı yer

Tünemek: Yatmak

Urba: Giysi

Üleş: Leş

Üleşmek: Paylaşmak

Ünlemek: Bağırmak

Ürüsüm: Gelenek, görenek

Vareze: Bütün azalar, her taraf

Veran: Terk edilmiş, viran olmuş

Ya: Evet

Yaba: Ele benzer şekilde beş parmaklı ortası geniş bir alet. Harman aktarmaya yarar.

Yağır: Eşeğin sırt yarası

Yağlık: Mendil

Yalak: Taştan oyulmuş hayvanların kullandığı su kabı/Küçük çukur

Yaşmak: Başörtüsünü dudağa çekmek

Yazma: Eşarp

Yapaz: Boynuzları geriye doğu yatık hayvan

Yeğin: Çok iyi, kaliteli

Yenik: Hafif

Yiğreç: İğrenç, kötü, beğenilmeyen

Zahra: Kışlık yiyecek buğday

Zembil: Hasırdan yapılmış usta çantası

Zerze: Kapı kilit demiri

Zuval: Kızılcık

Ladik:

Aba: Giysi

Abu: Abla

Acuk: Acı Elma

Afur: Ahır

Aga: Büyükler

Ağartu: Yoğurt

Aha: İşte

Akyel: Lodos

Alma: Elma

Annaç: Karşısı

Aş: Çorba

Aventi:Hediye

Avu: Zehir

Aygül: Ayçiçeği

Aze: Kalça, kaba yer

Badal: Merdiven basamağı

Badik: Kaz yavrusu

Bağırdak: Bebek sarma bezi

Baldırcan: Patlıcan

Bakraç: Su kabı

Balak: Manda yavrusu

Bandik: Kadın giysisi

Basgancak: Merdiven

Bek: Sert

Bıldır: Geçmiş yıl

Bi cimcik: Çok az

Bi gayde: Bir cüret

Bisürgeç: Ekmek çevirme maşası

Boğazsak: Obur

Bostan: Bahçe

Boyunbağı: Atkı

Böğür: Göğüs

Buymak: Üşümek

Cember: Yemeni

Cerecera: Güç kuvvet

Cerek: Uzun ince ağaç

Ceryan: Elektrik

Cıbartmak: Çok dövmek

Cılk: Çürük yumurta

Circir: Fermuar

Cicik: Göğüs, meme

Cimbek: Sevimli açıkgöz çocuk

Comba: Manda yavrusu

Cof coflu: Her haliyle güzel olan

Cor: Fitik

Culuk: Hindi

Cücük: Civciv

Çağa: Çocuk

Çağlık: Lavabo

Çaput: Bez parçası

Çene: Köşe

Çıkı: Yiyecek bohçası

Çiğit: Çekirdek

Çimmek: Banyo yapmak

Çirşef: Belalı

Çokmak: Havlamak

Çoşdar: Çok konuşan, gezen

Daraba: Tahta duvar

Dene: Buğday

Dey da: İşte orada

Dırık: Zayıf, sıska

Dinelmek: Ayakta durmak

Doruk: Çatı

Dozanak: Bahar sineği

Dömbek: Darbuka

Döşek: Yatak

Dutak: Kazan tutacağı

Eccük: Azıcık

Eğsük: Eksik

Eğüsüketek: Yeni yetişmiş kız çocuğu

Ellağam: Herhalde

Eme: Hala

Emzük: Biberon, emzik

Emzüklü: Memede çocuğu olan kadın

Enik: Köpek yavrusu

Esbap: Çamaşır

Estek köstek: Ivir zivir

Evsük: Alışveriş

Ferik: Genç tavuk

Fışgın: Ağaç sürgünü

Filke: Musluk

Fisdon: Uzun kadın elbisesi

Fisil: Tohumluk soğan

Gadun: Yenge

Galuk: Evde kalmış kız

Ganruk: Balgam

Garamak: Kötülemek

Gavşamak: Sıvanın gevşemesi, dökülmesi

Gayde: Hareketli

Gevük: Köy evlerindeki ağaç askı

Gezgüç: Çok gezen

Gıcık: Koyun yavrusu

Gısmuk: Cimri

Gıynaşuk: Hafif aralıklı

Gocamak: İhtiyarlamak

Gocarı: İhtiyar kadın

Göbel: Öksüz çocuk

Gödeş: Eşekçi

Gömbe: Tepside pişirilmiş ekmek

Gön: Deri

Göynek: İç atlet, gömlek

Gözer: İri gözlü elek

Gubarmak: Şişmek, kafa tutmak

Gubat: Kaba, kullanışsız

Guyöv: Damat

Güdel: Tahta kürek

Güdül: Mısır ekmeği

Hahır: Tam

Halbur: Kalbur

Hapaz: Avuç dolusu

Hayat: Avlu

Heç: Pis

Helbet: Elbet

Hemi: Öylemi

Herk: Nadas

Hopcik: Tez canlı

Hörtüm: Yudum

Isgilik: Islik

Ilıncak: Salıncak

İrdemek: Hor görmek

İsgembi: Sandalye

İt üzümü: Böğürtlen

İtdirseği: Arpacık, göz çıbanı

Kase: Çay bardağı

Kelik: Küçük kulübe, ev

Kemçük: Ufak tefek çirkin kız

Kemre: Hayvan gübresi

Keperüm: Kepeklenmiş meyve

Kepenek: Kelebek

Kese: Kısa yol

Kesmük: Meyvenin arta kalan kısmı

Kırmızı: Domates

Kip Sıkı: Sağlam

Kocabaş: Şeker pancarı

Kopça: Düğme

Kömüş: Manda

Kötek: Sopa

Kürtük: Kar birikintisi

Löküs: Gazlı lüks lambası

Mahsus: Yalan

Makat: Sedir

Mangaş: Cımbız

Marsuk: Kötü odun kömürü

Mecel: Güç, kuvvet

Mıh: İri çivi

Mücüver: Omlet

Öğsü: Ateş karıştırma değneği

Öllük: Elenmiş toprak

Ötürek: İshal

Pahla: Fasulye

Parpu: Fırın süpürgesi

Parta: Yalan

Peşgur: Havlu

Pıtıl: Sacda pişen bir tür ekmek

Pin: Kümes

Sabi: Küçük çocuk

Sahan: Tabak

Seğirtmek: Koşmak

Sıçan: Fare

Sırık: Uzun değnek

Sini: Büyük tepsi

Sitil: Küçük yemek kazanı

Sokranmak: Söylenmek

Soku: İçi oyulmuş taş dibek

Somak: Mısır koçanı

Sökütmen: Küçük oturak

Sövelmek: Ayakta durmak

Sulusepken: Karla karışık yağış

Süksün: Boyun kısmı

Sümsük: Arsız

Sürgü: Merdiven

Şallak: Çıplak, fakir

Şefter: Uçurum yeri

Şennik: Düğün, eğlence

Şibi: Ördek yavrusu

Şibik: Ördek

Şinik: Ölçeğin yarısı

Şip: Hızlı

Şüşürtlek: Balon

Takunya: Nalın

Teknedibi: Bir çeşit ekmek

Teyin: Sincap

Teyküllü: Sevgili

Tosba: Kaplumbağa

Tök: Hindi

Tömek: Ahır penceresi

Tumman: Alt iç çamaşırı

Yaban: Uzak

Yalak: Hayvanlar için su kabı

Yazu: Arazi

Yeğin: Çok bol

Yeğincek: Tez canlı

Yeğni: Hafif

Yumak: Yıkamak, temizlemek

Yunak: Çamaşırhane

Yüklü: Hamile

Zağan: Tabak

Zartalak: Patavatsız

Zeklenmek: Taklit etmek

Zelzele: Deprem

Zımzık: Yumruk

Vezirköprü:

Abu: Abla

Afaganlu: Çok öksüren

Afur: Hayvan yemliği, ahır

Aga: Ağabey

Ağartu: Süt ve mamulleri

Ağuz: Doğum yapan hayvanın ilk sütü

Alaf: Vücut ateşi/kuru ot

Aluk: İlçeye özgü bir hayvan semeri

Amel: İshal

Anadut: Üç parmaklı dirgen

Aralık: Sokak

Ars: Gelincik

Asartma: Korumaya alınmış ağaç

Aşane: Mutfak

Avgun: Pis su borusu

Avu: Zehir

Ayakyolu: Tuvalet

Aze: Vücut organları

Badal: Merdiven basamağı

Badik: Kaz yavrusu

Bağırdak: Beşikte yatan çocuğu saran bez

Bakrak: Madeni su kovası, bakraç

Balak: Manda yavrusu

Bandik: Kadın şalvarı

Barama: İpek kozası

Başlak: Başı açık

Bayak: Az önce

Bazlambaç: Tavada yağla pişirilen ekmek

Becit: Çok acele

Beh: Kapora

Beleme: Çocuğu beşiğe yatırma

Belleme: Basmadan yapılan etek

Bennek: Bencil

Betgu: Kaba ve dokunaklı konuşan

Bezek: Don kemeri

Bıçaklık: Kiler

Bıçkı: Ot biçmeye yarayan ağzı testereli bıçak

Bıldır: Geçen yıl

Bikiyi: Azıcık

Birader: Erkek kardeş

Bişi: Yağda kızartılmış küçük hamur parçaları

Bocut: Tahta su fıçısı

Boduç: Tahta su fıçısı

Bolat: Sert

Borani: Yumurta, yoğurt ve nane ile yapılan bir yiyecek.

Bosdili: Altı aydan büyük keçi

Boyunduruk: Öküzü saban ve kağnıya koşmaya yarayan alet

Bozgun: İshal

Böğür: Göğüs

Böğürmek: Sığırın ses çıkarması

Börddüme: Haşlama

Bun: Bunaltı

Burma: Musluk

Buymak: Üşümek

Buzalacı: Gebe inek

Bük: Küçük ağaç, çalı

Bürük: Kara çarşaf

Cağ: Beyaz kumaş torba

Cebiş: Bir yaşından büyük dişi keçi

Cergi: Kendiri bağlayarak demet haline getirme

Cımcık: Çok sulu

Cıngıroğu: Zil

Circir: Fermuar/İshal

Cibillik: Sulu, çamurlu

Cicik: Meme

Cicile: Misket

Cimbek: Saka kuşu

Cimcik: Kesme hamurdan yapılan yoğurtlu bir yemek

Cimin: Küçük sinek, sivrisinek

Cin arabası: Bisiklet

Cip: Hemen

Comba: Erkek manda

Cor: Fıtık hastalığı

Cula: Küçük karga

Cücük: Civciv

Çaldıratma: Arpa, yulaf gibi tahılları elemeye yarayan alet

Çalkama: Pekmezin sulandırılması/Yoğurttan yapılan ayran

Çapula: Deriden yapılan basit ayakkabı

Çaput: Bez parçası

Çaynık: Çaydanlık

Çeç: Samanı ayrılmamış tahıl

Çeğle: Küçük taş

Çehresiz: Yüzü gülmeyen

Çeten: Kağnı üzerine konup saman ve kemre taşınan sepet

Çevirge: Kağnıya yüklenen yükü urgan bağlayıp gerdirmeye yarayan alet

Çıkı: Küçük bohça

Çırpma: Kapuska

Çıt: Basit kapı anahtarı

Çiğit: Çekirdek, tohum

Çilte: Uzun sopa

Çimmek: Boy abdesti almak/Yıkanmak

Çokmak: Köpeğin havlaması

Çomça: Ağaçtan yapılan su tası

Çor: Tuzlu su

Costik: Hayvan boynuzu ile oynanan çocuk oyunu

Çoştar: Her şeyle ilgilenen

Çotur: Kısa boylu

Çöğdürçüş: Tahterevalli

Çökü: Başörtüsü, yemeni

Çötle: Çeşme borusu

Çuğul: Yığın

Çükündür: Kırmızı pancar

Dahra: Sapı kısa, ucu eğri kesici alet

Daku: Takı, hediye

Dam: Ahır

Daraba: Tahtadan yapılan bahçe çiti

Dansuklama: Alay etme, eğlenme

Dırıtıvermek: Söz dinlememek

Dapçuk: Dengesiz, yersiz konuşan

Dastar: Arasına ekmek konan bez

Değirmi: Yuvarlak

Demgeç/Temgeç: Semaverin demlik konan yeri

Demin: Az önce

Deri günü: Pazar günü

Dıravacı: Sahtekâr

Dingildombalak: Tepe takla

Dingosuruk: Çok çabuk kızan

Dirgen: Ucu çatallı sopa, ziraat aleti

Diri tutma: Israr etme

Dişöğü: Değirmen taşını dişleyen çekiç

Dobak: Boynuzsuz hayvan/Saçı olmayan

Doğah: Öküze söylenme komutu

Döğen: Harman da sapları ezmeye yarayan alet

Dömbüldek: Darbuka

Döngel: Muşmula

Döşşek: Yatak

Dumoğu: Nezle

Düvlek: Olmamış kavun

Ebe: Nene

Eğdişmek: Biriyle uğraşmak

Elçi: Eğitilmiş hayvan

Elleğam: Her halde

Ellek: Eli çabuk, becerikli

Ellik: Orakla ekin biçerken parmaklara takılan ağaçtan yapılmış bir alet

Emen: Sebze ekmek için açılmış çukur

Emeksüz: Evlatlık çocuk

Emme: Hala

Emzük: Yalancı meme

En güdük: En sonuncu

Endirek: Çilek ağacı, sandal ağacı

Enek: Bilye, misket

Erinme: İşi gözü almama, tembellik

Eski: Bez parçası

Esnek: Demirden yapılmış ucu sivri tasma

Eşikbaşı: Balkon

Ezme: Domates salçası/Meyve marmeladı

Fasla: Tatlı dilimi

Feğülsüz: Doyumsuz, açgözlü

Ferik: Piliç/Sincap

Fermanlu: Kendini beğenmiş

Feşel: Yaramaz çocuk

Fışkı: Çöp

Filkete: Çatal iğne

Firek: Kilit

Fisil: Küçük soğan

Fisürtü: İsilek

Fitleme: Kışkırtma

Gadid: Kuru

Galaylama: Sövme

Galtak: Kötü kadın

Gancık: Dişi hayvan

Gara Baldırcan: Patlıcan

Garalık: Siyah renkteki okul önlüğü

Garipseme: Özleme

Garuklu: Buğday ve arpanın beraber öğütülüp un yapılması

Gastarma: Koruma kollama

Gatık: Yayık ayranının süzülmüş hali

Gavlağan: Çınar

Gavurga: Mısır patlağı/ Nohudun su veya ateşte pişirilmesi

Gayma: Lira

Gebeş: Göbekli şişman

Gıcık: Koyun ve keçinin genel adı, davar/Çam kozalağı

Gıdak: Çocuk dilinde yumurta

Gigik: Yumurta

Gincir Göbek: Göbek salıncağı

Gıngılik: Tavuk ibiği

Gıpti: Cimri

Gırboğu: Kurbağa

Gırışma: Sevinme

Gırmızı Baldırcan: Domates

Gırnap: Sicim, ince ip

Gırnat: Klarnet

Gısıruk: Kapının aralanması

Gısmuk: Cimri

Gış: Kar

Gıymuk: Küçük tahta parçası

Gıynaşuk: Kapının aralıklı kalması

Gişi: Erkek/koca

Gocuk: Kısa palto, kaban

Gor: Köz

Goruk: Olgunlaşmamış üzüm/Yabani üzüm

Govcu: Laf taşıyan, ispiyoncu

Göbel: Yetim çocuk

Göcek: Semerin arkasında bulunan u şeklindeki demir

Gök: Mavi/Olmamış meyve

Gölbez: Üç aylıktan büyük köpek yavrusu

Gölü: Yük taşıyan at ve eşek

Görebi: Ağaç ve çalı kesmeye yarayan, ucu eğri demir alet

Göynümüş: Meyvenin çok olmuş hali

Gözer: Buğday elemeye yarayan alet

Gubak: Çocuk oyununda sayı

Gubarmak: Horoz ve hindinin tüylerini açması

Gubat: Kaba

Gudret suyu: Ilıca, kaplıca

Gundak: Kedi yavrusu

Gunnacı: Gebe at ve eşek

Gursak: Mide

Gurumlu: Kibirli, havalı

Guytuk: Çukur

Guz: Güneş görmeyen yer

Guzulacı: Gebe koyun ve keçi

Güdek: Çocuk oyununda ebe olmak/Kısa

Günüleme: Kıskanma

Güyoğu: Damat

Güvez: Vişne çürüğü, bordo rengi

Haluşka: Hamur çorbası

Halvet: Hamam odası

Hamdaysa: Halbuki

Hapaz: Avuç

Harar: Büyük çuval

Hareket: Deprem

Havruz: Lazımlık

Haydos: Çalgıcı

Hazitme: Sevme

Hedik: Aşure

Hereni: Büyük tencere

Herkil: Küçük ambar

Herlik: Sincap

Homis: Beleş, bedava

Hopur: Acuk tatlısı

Hosul: Patlıcan ve biber közlemesi

Hozan: Verimsiz tarla

Hödük: Ürkek, korkak

Hörpük: Helvanın keşi

Hörüklü: Çok dolu

Hös Hös: Kalitesiz iş yapan, işi önemsemeyen

Hulgum: Lokum

Humatun: Baykuş

Huycuklanma: Şüphelenme

Hüşümlenme: Korkma, ürperme

Ilıncak: Bebek salıncağı

Islak: Kendir ıslatılan havuz

Işgın: Yeni bitki sürgünü

Işıklık: Tavan penceresi

İçlik: Pamuklu iç çamaşırı

İğdiş: Erkekliği olmayan

İlistir: Süzgeç, kevgir

inge: Yenge

İslah: İyi, güzel

İskembi: Sandalye

İyeğü: Kaburga kemiği

Kalbur: Buğday, arpa gibi tahılları eleme aleti

Karaçağ: Kağnının üstüne konan, kazık takmaya yük yüklemeye yarayan bir parça

Kaypak: Hamurdan yapılan bir yemek

Kehle: Bit

Keleçoş: Kendisini ilgilendirmeyen işlerle uğraşan

Kelem: Beyaz top lahana

Kelemaşı: Kapuska

Kelibik: İbibik kuşu

Kelik: Basit bağ evi, kulübe

Keltek: Eski ayakkabı

Kemüre: Hayvan Pisliği, Gübre

Kendürük: Hamur teknesinin altına konan deri altlık

Kenef: Tuvalet

Kepçük: Dişsiz/Çirkin

Kesmük: Meyve artığı

Keşik: Sıra

Kevgür: Su kabağından yapılan tas

Kırık: Sıpa

Kırma: Melez

Kiren: Kızılcık

Kirtik: Küçük sabun

Kombez: Kestane kebap

Koruk: Yabani üzüm

Kömüş: Manda

Kör Cimbek: Serçeden küçük kuş, saka kuşu

Kösüre: Balta, bıçak bileği taşı

Kupay: Tavşan avcısı kısa boylu bir köpek türü

Küflek: Tahtadan yapılmış kova

Küsküt: Saç ekmeği pişirirken çevirmeye yarayan alet

Küt İskembi: Küçük oturak

Lığlak: Araziye akıtılan suyla ince toprak gelmesi

Lom Sözlü: Kaba kırıcı insan

Lorç: Çok ıslak

Makat: Sedir

Mandal: Kapı kolu

Marsuk: Yanmış kömür

Maşrapa: Büyük su tası

Maymun: Topaç

Mazak: Çok acı, olmamış meyve

Mazı: Kağnının tekerlek bağlantısını sağlayan parça

Mecek: Küçük çapa

Mengül: Halka, bilezik

Mertek: Uzun ağaç, kereste

Merzimen: Merdiven

Metel: Bilmece

Mıh: Çivi

Mıhlama: Yumurta, kıyma, ıspanak veya patates kullanılarak yapılan bir yemek

Mırık: Küçük domates/soğan yemeği

Mıtırıp: Cimri

Minik: Yeni doğmuş köpek yavrusu

Motur: Traktör

Mumbar: Hayvan bağırsağı

Muşma: Yumruk

Namazloğu: Seccade

Natır: Kadın tellak

Nevazil: Nezle

Nızla: Asap

Nodul: Övenderenin ucundaki çivi

Nüzül: Felç, inme

Okloğo: Hamur açmaya yarayan alet, oklava

Orak: Ekin biçmeye yarayan, hilal şeklinde saplı alet

Öğendere: Öküzleri idare etmede kullanılan değnek

Öğsü: Yanan odun parçası alet

Öllük: Bebeğin beşikte altına konan toprak

Ömürdoğdu: Gökkuşağı

Önük: Köpek

Örsün: Hamur parçalamaya yarayan alet

Örüm: Koyun sürüsünün gece otlatılması

Ötürek: İshal

Öyükmek: Çamura batmak

Özgü: Türkü

Paçur: Kirli yırtık elbiseli, sünepe

Pahal: Cimri

Parpu: Uzun ince sopa

Pakla: Fasulye

Papara: Bayat ekmek ve et suyuyla yapılan bir yemek

Paya: Öfke/kapris

Pelüze: Nişasta, şeker ve sıcak su ile yapılan bir çocuk yiyeceği

Penek: Küçük ahır penceresi

Peşgir: Adi kumaştan yapılmış havlu

Pırtı: Basma ve benzeri bez

Pıtmıt: Yuvarlak ve kalın sac ekmeği

Pıtpıt: Yuvarlak ve kalın sac ekmeği

Picikme: Şüphelenme, huylanma

Pin: Küçük tavuk kümesi

Pinti: Cimri

Pişirgeç: Üçayaklı demir

Pokluk: Hayvan gübresinin depolandığı yer, gübrelik

Potin: Deri ayakkabı

Poymak: Kaçmak

Pöç: Kuyruk sokumu

Pöre: Kiremitten su borusu

Puğu: Dövülmüş nohut ve şeker karışımı ile yapılan bir tatlı

Puta: Başa örtülen çarşaf

Püsürgeç: Sac ekmeğini pişirirken çevirmeye yarayan alet

Reçber: Çiftçi

Sacayak: Ocakta üzerine kap konulan üçayaklı demir eşya

Sadır: At ve eşek sidiği

Saku: Ceket

Salakana: Başıboş gezen sahipsiz köpek

Samaruk: Turp gibi sebzelerin içinin boş olması

Samsa: Büyük tatlı ve börek dilimi

Savak: Değirmen oluğu

Sef: Yanlış

Seğirtmek: Koşmak

Seğrilce: At ve eşek sineği

Seme: Kendinde olmayan

Seten: Bulgur dövülen büyük değirmen taşı

Seyis: Kısırlaştırılmış erkek keçi

Sığırtmaç: Köy sığır çobanı

Sıracalı: Bulaşık, belalı

Singil: Beleşçi, yancı

Sirke: Bit yumurtası

Sitil: Küçük bakraç

Sivrik: Ekinin yeni bitmiş hali

Soğukluk: Semiz otu

Soğutmaz: Termos

Soku: Bulgur dövülen içi çukur taş

Soluğan: At ve eşeğin iyi nefes alamaması

Som: Ekinin saman ve dane karışımı

Somak: Tanesi alınmış mısır koçanı

Sot: Topaç

Suğlu: Çevirme yapılırken kaz ve kuzunun ortasına takılan demir veya ağaç sopa

Susak: Su kabağından yapılmış maşrapa

Süngüt: Semaver ve demlik de oluşan kireç

Sürgüç: Bulaşık bezi

Sütlü: Sütlaç

Şakşak: Kapı tokmağı

Şallak: Donsuz

Şerefiye: Patlıcan oturtması

Şibi: Kaz ve ördek yavrusu

Şirnimek: Şımarmak

Şişek: Bir yaşındaki dişi koyun

Şişük: Şımarık

Şoşalak: Şaşırmış ne yaptığını bilmeyen

Taslama: Övünme

Tazı: Uzun bacaklı tavşan avcısı bir köpek türü

Tebelleş: Sürekli sataşma

Temgeç: Semaverde demliğin konulduğu yer

Temşüt: Sahur

Terece: Raf, sergen

Terki: Ata iki kişi binince ikinci kişinin oturduğu yer

Tevek: Sarmalık üzüm yaprağı

Tınaz: Ekin yığını

Tapan: Arazi düzleme ve tohum kapatmada kullanılan alet

Tınık: Genizden konuşan

Tırıl: Sinirli kişi

Tırpan: Ekin ve ot biçmeye yarayan ağzı ve uzun alet

Tıylak: Tay

Tinkos: Alıngan, çabuk küsen

Tohna: Şişman kısa boylu

Tokaç: Çamaşır yıkama sopası

Toklu: Yaşına değmemiş erkek kuzu

Toktok: İnce bulgurdan yapılmış pilav

Tök Tök: Hindi

Tufa: Çene

Tumman: Uzun don

Tüğül: Sapları birbirine bağlanmış meyve demeti

Uğra: Ekmek yaparken hamur yapışmasın diye kullanılan un

Uğut: Buğdaydan yapılan tatlı

Ulaşık: Nişanlı

Urba: Elbise, giysi

Üğü: Baykuş

Üleş: Leş

Üleşme: Paylaşma, taksim

Ütme: Ateş de pişmiş taze mısır

Vizik: Güvercin yavrusu

Yaba: Kürek şeklinde, ucu parmaklı harman aleti

Yağazlama: Bunama

Yahni: Sulu salçalı et yemeği

Yal: Hayvanlar için un ve kepek karışımı ile hazırlanan sulu yem

Yanuç: Yengec

Yangabuz: Aksi kişi

Yanşama: Tekrar tekrar söyleme

Yaşmak: Başörtüsü bağlama şekli

Yavşak/Yavşuk: Bit yumurtası

Yayık: Yoğurt ve sütten yağ çıkarmak kullanılan

Yemişen: Trabzon hurması

Yeşilistan: Kertenkele

Yıldamcı: Her yıl doğuran hayvan için söylenir

Yıluk: Şaşı

Yoka: Yufka/İnce

Yumulak: Saklambaç oyunu

Yumulmaç: Saklambaç oyunu

Yunak: Çamaşırlık

Yüklü: Gebe

Yüklük: Yatak konulan dolap

Zağar: Başıboş gezen sahipsiz köpek

Zahir: Her halde

Zahra: Yemeklik tahıl

Zarzalak: Leylak çiçeği

Zavrak: Salatalık

1924 yılında Yunanistan'la yapılan mübadele anlaşmasıyla Drama Vilayeti Sarışaban Kazası Çaylayık Köyü'nden gelerek Vezirköprü'nün Aydoğdu ve Tekkekıran köylerine yerleşen mübadillerden derlenen kelimeler:

Ansara: Sonra

Asta: Hasta

Ayazlık: Evin alt katındaki odalara açılan genişçe alan

Aygülü: Ayçiçeği

Bacık: Kaplumbağa

Bare başı: Raf

Bıçkı: Testere

Bre: Bayanların erkeklere hitap şekli

Çal: Orman

Çançük: Çekiç

Çiçirişka: Sincap

Çikilinga: Bir kuş türü, su kuşu

Dayama: Tütün kuruturken kapıları dayamak için kullanılan yaklaşık iki metre

uzunluğundaki çatal sopa

Dolak: Etek

Dolama: Gömlek

Domati: Domates

Dumoğ: Grip hastalığı

Encek: Kedi, köpek yavrusu

Fetoz: Kadınlarda bir baş örtme şekli

Fıta: Önlük

Gazdirik: Gamsız, kedersiz, boş gezen

Gıba: Mantar

Gurçilik: Tahterevalli

Gusturga: Küçük kertenkele

Hanay: Evin ikinci katı

Haran: Tütün kapılarının konulduğu kapalı yer

Harim: Evin ön bahçesi, avlu

Havur: Ahır

Hevenk: İpe asılmış ve kurutulmuş tütün bağı

Kadi: Yenge

Kakava: Çitlembik

Kandak: Tarla sınırını birbirinden ayıran yükseklik

Kavkaz: Mısır sapı kesildikten sonra toprakta kalan kısım, anız

Kevik: Tütün hevenklerinin asıldığı kanca, askı

Kırasnak: Yemek yerken sininin altına konan kasnak

Kukumağuk: Baykuş

Kırma: Havlu

Kızan: Çocuk

Kiya: Ağaç dallarını tutan uç kısım

Kobak: Mısır taneleri yendikten sonra kalan kısım

Koçur: Fındık ve ağaç dallarıyla örülmüş içine mısır konan ambar

Kolapana: Çocuk bezi

Kompil: Patates

Kotar: Koyunların yattığı yer

Mancar: Kertenkele

Mari: Kadınların kullandığı bir hitap şekli

Masaf: Sini

Memişhane: Tuvalet

Mısandıra: Duvar içine gömme dolap

Mostura: Kötü, kötülüğü örnek

Pelik: Saç örgüsü

Pırtı: Elbise

Polak: Su tası

Porta: Sokak

Saya: Kadınların dışarıda giydiği siyah renkli uzun giyecek

Sergen: Kurumuş mısırların depolandığı ambar biçimli yapı

Sevte: İlk

Şami: Beyaz tülbent

Şeyka: Çivi

Tahnal: Taflan

Tekme: Hayvanların su içtiği yalak

Tete: Teyze

Tibacık: Uzakta görülen bir yer ve eşyayı göstermek için söz

Yanbacık: Yengeç

Yasla: Hayvanların yemlerinin döküldüğü yer, yemlik

Yastavuç: Üzerinde yufka hamuru açılan tahta

Yemeni: Lastik ayakkabı

Yeyin: Hafif

Yıram: Kilim

Zare: Kurumuş mısır sapı

Zelnik: Semizotu

Zıyrangıç: Kar yağdığında kızakla kayılan yer

Zifir: Tütün zifti

Zifirlik: Sadece tütün kıyarken veya dizerken giyilen giysi